

mig bekendt har et hvert Medlem af Folkekirken, hver kristen Kvinde og Mand, Lov til at døbe, og saaledes, at den Daab ogsaa bliver godkendt rent folkekirkelig set; og Pastor Rørdam er ikke udenfor Folkekirken foreløbig, saa foreløbig maa han i alt Fald have Lov til at foretage Daab. Men jeg vil dog stærkt advare den højtærede Kirkeminister imod at indlade sig paa en Kamp imod den Daab, der her er Tale om. Jeg tør forsikre den højtærede Kirkeminister, at han vil komme til at trække det korteste Straa i den Kamp, derom er der slet ingen Tvivl.

Dermed skal jeg forlade den højtærede Kirkeminister, og jeg vender mig da til den højtærede Socialminister. Jeg maa sige, at jeg staar lidt vanskeligt overfor hele den mærkelige Tale, den højtærede Socialminister holdt i Gaar, og saa udmærket godt forstaar det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursens Bekymring ved at indlade sig paa denne Tale, og jeg skal derfor kun fremdrage enkelte Momenter af den.

Den højtærede Socialminister kom, som den ivrige Grundtvigdyrker han er — der er jo i Virkeligheden gaaet en Professor i Grundtvig tabt i den højtærede Minister —, ind paa at minde om 1825, at det nu er Hundredeaaret for „Kirkens Genmæle“, og den højtærede Socialminister gav os et Kursus i Grundtvigs Kirkepolitik, i Grundtvigs kirkepolitiske Udvikling. Den højtærede Socialminister pegede rigtigt paa, at i 1825 stod Grundtvig som den, der vilde have sine kirkelige Modstandere ud af Folkekirken, eller ud af Statskirken, men den højtærede Socialminister viste tillige, hvordan der foregik en fuldstændig Ændring med Grundtvig, saa han kom dertil, at han krævede, at der skulde være Plads for hans kirkelige Modstandere indenfor Folkekirken. Jeg maa sige, jeg synes Udviklingen hos den højtærede Socialminister er gaaet i stik modsat Retning. Den højtærede Socialminister begyndte sin kirkepolitiske Løbebane med kraftigt og begejstret at kræve Plads indenfor Folkekirken, men er nu endt med at kræve, at Rørdam skal ud af Folkekirken, eller har Medansvaret for en Kirkepolitik, der fører til, at Rørdam kommer ud af Folkekirken.

Men hele den højtærede Socialministers Tale var jo interessant. Man sad og beundrede denne Strøm af Ord, den vældige Ordets Kunstner, den højtærede Socialminister er. Navnlig naar Talen, som det ærede Medlem Hr. Rode en Gang har sagt, hvad det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen mindede om i Gaar, „tager“ den højtærede

Socialminister, saa strømmer Ordene, saa man er nær ved at overvældes af dem. Men jeg sad og fik en underlig trist Fornemmelse af, at den højtærede Socialminister ligesom vilde søge ved de mange Ord at bortlede Opmærksomheden fra den triste Stilling, hvori han er kommet til at staa. Men saa endte det jo med, at den højtærede Socialminister fandt sin Trøst i at give sin Kollega den højtærede Kirkeminister sin varmeste Tilslutning til, at han havde fremsat et Forslag, som en Gang kan føre til Adskillelse mellem Stat og Kirke, og det var, som om den højtærede Socialminister allerede saa det hele fuldført.

Jeg undres over, at den højtærede Socialminister ikke har lagt mere Mærke til de Toner, der lyder fra den Side i Salen, som nu giver ham og den højtærede Kirkeminister sin varmeste Tilslutning. Den højtærede Socialminister vil ikke fra den Side have mærket nogen Begejstring ved Tanken om Adskillelse mellem Stat og Kirke. Vi hørte jo nu, da den ærede foregaaende Taler sluttede sit Foredrag, at han lagde Vægten paa dette, at der var Adgang til at drøfte en Ændring af Forholdet mellem Stat og Kirke, og ingen er i Tvivl om, hvad det er, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen mener, der var Lejlighed til at drøfte: Muligheden for en Kirkeforfatning. Det er det, man ønsker fra den Side, det har jo lydt fra alle de Talere, der har haft Ordet. Det undrer mig, at den højtærede Socialminister slet ikke har haft Øre for dette.

Det var jo allerede, da de J. C. Christensenske Kirkelove var til Behandling, at man fra den Side, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen repræsenterer, egentlig tog Afsked med Tanken om en Adskillelse mellem Stat og Kirke og nu fæstnede sig ved at faa vor Folkekirke organiseret, faa den saakaldte frie Folkekirke organiseret indenfor Statens Rammer. Jeg gjorde den Gang, netop i Anledning af at den højtærede Socialminister havde stillet sit Forslag om Nedsættelse af en Kommission, opmærksom paa, at det var umiskendeligt, at man under det daværende Styre aldeles ikke fra konservativ Side havde noget Ønske om en Adskillelse mellem Stat og Kirke. Og nu, under den nuværende Kirkeminister, nærer man virkelig heller ikke et saadant Ønske, man er jo fra konservativ Side overordentlig tilfreds med den nuværende Kirkeministers Styre.

Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laurson gjorde nogle ironiske Bemærkninger om Forslaget og udtalte, at skønt han var Op-